

РОЗВИТОК СУМІЖНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ В УПРАВЛІННІ ПРОЄКТАМИ

Мандич О.В., д-р екон. наук, професор,
Микитась А.В., д-р екон. наук, доцент
Державний біотехнологічний університет

Розвиток економічної системи територіальної громади передбачає використання моделей створення нових підприємницьких структур. Особливості територіального розміщення громад дозволяють формувати не лише окремі виробничі та комерційні компанії, а й формувати альянси із забезпеченням повного циклу виробництва між суміжними галузями з метою ефективного використання всіх існуючих в громаді ресурсів (земля, людський капітал, матеріальні й нематеріальні активи, фінансове забезпечення) та отримання максимально можливих економічних результатів для залучення їх у подальший розвиток громади. Слід також відзначити, що започаткування підприємництва має відбуватись лише через призму управління проєктами. З розумінням, що створення підприємницьких структур відбувається за умов постійних динамічних змін в ринковому середовищі, особливої уваги в управлінні проєктами відіграє процедурне залучення стратегічного управління між системами.

Моделювання для стратегічного управління суміжними економічними системами базується на врахуванні методології маркетингового управління, залученні інструментарію економіко-математичного моделювання та розумінні сутності новітніх споживчих теорій. Використання алгоритмізації виконує основні завдання щодо прикладного використання теоретичних положень для кожного окремого випадку з одночасним урахуванням можливих ризиків для кожного етапу. Алгоритм для маркетингового моделювання є частиною побудови механізму стратегічного управління, який має поєднує різні теорії й формує єдиний маркетинговий кластер суміжних економічних систем з метою досягнення всіма учасниками ефекту. Поєднання моделей суміжних економічних систем дозволяє виокремити базові засади створення конкурентних переваг на кожній ланцю ланцюга створення цінностей – комерційних, споживчих, фінансових тощо. Крім того маркетингові механізми кожного з учасників мають поєднати суміжні сфери в єдиний інтегрований стратегічний блок (кластер):

- стратегія бізнес суб'єкта сфери аграрного виробництва;
- стратегія бізнес суб'єкта агропродовольчої сфери;
- стратегії посередницьких, виробничих, торгівельних, фінансових організацій та інших допоміжних учасників суміжних економічних систем;
- стратегії поведінки споживачів чи стратегії ринкової реакції (зовнішній вплив на кластер).

Наведені стратегії є не стандартними щодо маркетингової діяльності бізнес суб'єктів. За таких умов маркетинговим рішенням є вибір розвитку економічної системи за одним з обраних складових комплексу маркетингу. В

процесі створення алгоритму для моделювання за першим обраним базисом обраної моделі ринкової поведінки суб'єкта формується його подальша діяльність та напрями розвитку за окремими компонентами з огляду на створення синергії в його виробничо-комерційній діяльності. Таким чином, пошук інтегрованих управлінських стратегій, як ефективного різновиду системи управління проєктами, визначатиме можливості розвитку виробничо-комерційних альянсів та розвиток економічних систем територіальних громад, загалом.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ГРАНТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Марусяк В.В., здобувачка вищої освіти,
Григорів О.О., канд. екон. наук, доцент

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Серед важливих аспектів розвитку територіальних громад виступає розвиток закладів освіти, адже саме вони виступають науковими та рушійними центрами розвитку регіону. За сучасних умов виникає питання формування та залучення додаткового фінансування для діяльності закладів вищої освіти. Грантова діяльність виступає одним із рушіїв розвитку суспільства та науки. Грантові надходження це матеріальне забезпечення у фінансовій чи натуральній формі передбачене для розв'язання проблем соціального та наукового значення. Саме тому пропонуємо звернути увагу на потреби вдосконалення грантового середовища в країні на прикладі ЗВО.

Грантові надходження це матеріальне забезпечення у фінансовій чи натуральній формі передбачене для розв'язання проблем соціального та наукового значення.

Виходячи із необхідності розвитку процесу управління та освоєння грантових надходжень, під час реалізації проєктів від грантової діяльності виникають певні проблеми, які пропонуємо розглянути:

- обмеженість теоретичних доробок;
- розпорошеність нормативно-законодавчої бази;
- відсутність єдиної бази даних грантодавців;
- низька поінформованість наукових працівників про правильність реалізації проєктів;
- прозорість оцінювання.

На основі проаналізованих проблем пропонуємо один із шляхів покращення ситуації. На даний момент у ЗВО питаннями реалізації та опрацювання грантових надходжень, а також консультуванням щодо особливостей ведення грантової діяльності займається науковий відділ, планово-економічний та бухгалтерія. Часто зазначена ситуація може сприяти зниженню ефективності діяльності структурних підрозділів. Також виникає